

„Daj fotke príbeh“ Vít'az kategórie SŠ

Centrum pre deti a rodiny Prešov

Maxima Anderková (3.A), Hotelová akadémia Prešov

Ono

Prečo bývajú ľudia takí krutí?

-slepci, čo nehľadajú na následky-

vlastné deti kvôli nim prežívajú muky

a z detských domov sa ozývajú náreky.

sa

Nepoznalo teplo domova v tomto svete,

vraj šťastie mu neprialo.

Nezažilo lásku v plnom rozkvetu,

ktorú tak veľmi potrebovalo.

vd'aka

Odopretého mu bolo priveľa,

detská živelnosť sa niekam podela,
avšak skormúteného malého anjela,
zachrániť chcela.

nej

Pomaly podišla k nemu,
ku kôpke nešťastia,
získať si jeho dôveru,
s obavou zo zlyhania.

nadýchlo

Najprv sa jej ľakalo,
no omámila ho jej vôňa,
zvuk z jej pier znel láskavo,
bola to žena zoslaná z hora.

lásky.

Zvesené telíčko sa poddalo,
bledú tváričku oprelo o jej dľaň,
a srdce sa jej dojalo,
keď vyhrklo: „Zostaň!“

Iskierka vzplanula,
a akési spojenie si začali pestovať,
bola to jej zásluha,
že ďalšie dieťa naučila život milovať.

Malo

Bolo to predsa jej poslaním,

-učiť, starať sa, dávať-

a s každým novým svitaním

s rovnakým nadšením pre svoju prácu vstávať.

jeho

Táto žena

častokrát dávala viac, než sama mala,

a svojich zverencov,

materinskou láskou zahrňala.

a

Vzdať hold by sa jej patril,

a ženám jej podobným,

za detský úsmev, ktorý sa zjavil

a konečne nebol falošným.

on

Aj teraz sa široko usmieva,

v objatí s ním,

láskou ho zohrieva,

kým foťák zachytí tento moment cvaknutím.

ju.